

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 91.

V Ljubljani, v petek 21. aprila 1899.

Letnik XXVII.

Deželni zbor kranjski.

XI. seja dne 21. aprila.

Seji predseduje deželni glavar Oton pl. De-tela, vlado zastopa deželni predsednik ekszellenca baron Hein.

Poslanec Šubio je vložil predlog za ustanovitev deželne obrtne komisije.

Poslanec Božič predlaga za litijski okraj in vremsko dolino novi trtnici. Izroči se finančnemu odseku.

Poročilo o deželnem muzeju se vzame v vednost. (Poroč. Loy.)

Glavna bilanca ljubljanskega mestnega loterijskega posojila: Računski zaključek za l. 1897 kaže čistega dobička 13932 gld. 39 $\frac{1}{2}$ kr. Ta dobiček se je porabil za znižanje prvotne izgube, ki je znašala koncem l. 1896 še 45.836 gld. 2 kr. in znaša koncem leta 1897 še 31.903 gld. 62 $\frac{1}{2}$ kr. Posojilo se obrestuje s 5.383%. Specijalna rezerva znaša 11.356 gld. 62 kr., rezervni fondi vodovoda 41.918 gl. 70 kr. Potrebščina posojilnega zaklada za l. 1899 znaša 67.311 gld. 28 kr., pokritje 71803 gld. 39 kr., prebitek toraj 4492 gld. 11 kr. Poroč. posl. Langer.

Deželni zaklad za melioracije in javna dela: Posl. Hribar je utemeljeval svoj predlog, naj dežela Kranjska ustanovi poseben zaklad za izboljševanje zemljišč in javna dela. Ta zaklad bi imel namen, da se po jedni strani omogoči pravilno proračunavanje, po drugi pa pospešijo izboljševalna ali melioračna in druga javna dela. Dne 11. febr. 1896 je dež. zbor sklenil, da se sme vsako leto postavljati v proračun 10.000

za vodne zgradbe, uravnave hudournikov in izboljševanja zemljišč, 20.000 gld. za dobavo vode, 10.000 gld. za šolske zgradbe in 20.000 za okr. ceste in mostove. Ako se prišteje še 20.000 gld., katere je dežela nekaj let sem dovoljevala za obnovljenje vinogradov, znašali so ti izredni stroški, ki pa se bodo gotovo še veliko let ponavljali, skupno svoto 80.000 gld. Toda ti letni izdatki nikakor ne zadoščajo za vedno rastoča javna dela, kakor so vodovodi, ceste itd.; poleg tega pa se je bati, da vsakoletni deželni dohodki nikakor ne bodo pokrivali vseh rednih in izrednih izdatkov. Ker pa nikakor dež. zastop ne sme ustaviti tako uspešno pričetega dela v pozdigo deželne kulture, oziroma narodnega gospodarstva, zato je nujna potreba, poskrbeti za primerna sredstva, da se prej ko mogoče nadomesti to, kar se je opustilo v prejšnjih desetletjih. V ta namen predlaga posl. Hribar, da dežela najame na delne obveznice razdeljeno 4% posojilo v znesku 2 milijonov. Od tega posojila bi se tekom let porabil 1 milijon za nepovratne podpore, 1 milijon pa le za brez-obrestna in obrestna posojila cestnim okrajem, zdravstvenim okrožjem, občinam, zadrugam in posameznikom v svrhu izvrševanja javnih del, ki so potrebna iz prometnega, zdravstvenega in deželnokulturnega ozira. Iz obrestij, ki bi se nabirale iz neporabljene glavnice, iz povračil raznih posojil ter iz zneskov, katere sedaj deželni zbor dovoljuje za melioracije in javna dela, ustanovil bi se poroštveni zaklad, katerega obresti bi se pred vsem porabljale za obrestovanje in amortizacijo posojila. Ko bi poroštveni zaklad dosegel svoto 500.000 gld., porabljali bi se preostanki za

nepovratne podpore v gori označene namene. Obveznice posojila bi se izdale v zneskih po 5000, 1000, 500 in 100 gld. Za te obveznice bi jamčil v prvi vrsti nameravani zaklad za melioracije in javna dela, in sicer tako, da bi se v ta namen porabljal pred vsem znesek 80.000 gl., katere dežela že sedaj prispeva v te namene, dalje obresti poroštvenega zaklada in pa obresti začasno razpoložljive glavnice; mogoči primanjkljaj bi pokrival dež. zaklad. To je v bistvu načrt za »Kranjski deželni zaklad za melioracije in javna dela.«

Predlog se izroči finančnemu odseku.

Slovenskemu učiteljskemu društvu v Ljubljani se dovoli v podporo za izdajo »Ustavoznanstva« 100 gld. (Poroča posl. Hribar.)

Za zgradbo vodovoda na Vrhniku se dovoli podpora 20 odstotkov vseh stroškov. — Prošnjo je priporočal poslanec Jelovšek.

Prošnja županstva y Planini za podporo za zgradbo vodovoda se izroči deželnemu odboru, da prouči to vprašanje in o tem poroča deželnemu zboru. (Poroča posl. Modic.)

Prošnji Marijane Jereb, vdovi šolskega sluga, se ugodí ter se prosilki dovoli letnih 150 gld. (Poroča posl. Hribar.)

Odboru ribarskega okraja za Kranjsko v Ljubljani se dovoli tudi zanaprej poraba ribjega vališča na Studencu, poleg tega za razširitev zavoda 100 gld. in vsakoletne podpore 50 gld. (Poroča posl. dr. Papež.)

Mestnemu magistratu v Ljubljani se dovoli za podporo za zgradbo deklishe osemrazrednice pri sv. Jakobu v Ljubljani za letos 5000 gld. in za prihodnje leto 5000 gld. z ozirom na to, ker

LISTEK.

Romanje v sveto deželo.

I.

Pomen sv. dežele. — Občutki romarja. — Slovo od doma. — Popotovanje v Trst. — Prvi pogled na morje. — Prihod v Trst.

Sveta obljubljen dežela!

Komu ne utriplje srce, kedar zasliši to tolikanj pomenljivo besedo? Obuja nam vzvišene spomine in nas spominja najsvetejših dogodkov na zemlji.

Skrivnosti odrešenja sveta, ki so se vršile na Golgoti, vežejo z globokim hrepenenjem srca vseh kristjanov na sveto deželo. In ta skrivnostna sila, ki po duhu časov raste ter gospodari, pa zopet pojema in spi, ta sila živi in deluje, stvarja in neti v slehernem izmed nas.

Tudi kristjanu, čigar vera je drugače oslABLJENA po zemeljskih skrbih, trepeče srce v sladkem vznemirjenju, kedar vdarja zveličavna vest o sv. deželi na njegovo uho.

Vsakteri se ozira z vznesenimi čutili proti tem deželam, katerih še ni videl; romarja pa, ki se napravlja na pot v sv. deželo, prehajajo posebno vzvišena čustva. Gotovo je že vsak izmed nas obiskal po svetih spominih posvečene kraje, božja pota, katere ima pobožni spomin kristjanov

v čisljih; toda, četudi so ta svetišča častitljiva, jih presegajo vendar daleč oni sveti kraji, ki so bili priča rojstva, učitve, trpljenja in smrti Kristove. Posebna milost božja je, kdor more romati v te svete kraje in ta zavest in hrepenenje do sv. krajev prešinja toliko bolj romarjeve misli in občutke, kolikor bolj se bliža čas odhoda.

Dolga je pot, na katero se romar odpravlja. Dasiravno pridemo po železnici in po vaporeh v malo dnevih in tednih tja, kamor so potrebovali naši predniki pred stoletji po pešpoti dolge mesece in leta, nam vendar sv. dežela ni ravno blizu, kajti loči nas od nje širo sinje morje.

Skrbno dela romar priprave za to velevažno potovanje. S čistim srcem naj bi odpotoval; brez skrbi za svoje in svoje drage naj bi njegovo oko zrlo proti obljubljeni deželi.

Sv. cerkev krepča romarja s sv. zakramenti; ljubezen družine in prijateljstvo vrlih rojakov so mu porok, da je vsa hiša domača v varnem zavetju. Tudi bodri romarja stara pobožna vera, da ga spremlja na potu poseben angelj varuh, in da mu angelji tudi doma varujejo imetje in sorodnike.

Prišla je ura ločitve. Romar zapušča svoj dom blagoslavljač ga v srcu in z besedo. V Francensfeste snide se na stotine vrlih rojakov k skupni vožnji v sv. deželo, in vlak hlapi in drdra po krasni dolini; povsod ga pozdravljajo nove čete pobožnih romarjev.

Po sorodnih planinskih deželah, ki so slične po svoji krasoti Tirolski, pelja nas železnica v dolgem krogu do Maribora, kjer se obrne proti vzhodu do jadranskega morja.

Peljemo se dalje mimo prijaznega Celja ter se približamo, vozeč se po lepih dolinah, ljubljanskemu močvirju in pridemo v pokrajino kamenitega Krasa. Tamošnji stanovniki imajo pač hudo borbo za kruh!

Kmalopazimo rob skalnate zemlje, ki strmo prehaja v morsko obalo. In zdaj vzneseni trenutek, ko zagleda radostno oko prvič široko morje. Morje, brezmejni, nerazgledni ocean, višnjevo zrcalo, mirna morska ravan, polnijo srce z nekim pobožnim čustvom. Kakor so bili očarani rojaki Ksenofontovi, ko so vračajoči se iz perzijske vojne, ugledali na severni obali Male Azije Črno morje, ter klicali »θάλασσα θάλασσα!« morje, morje! tako prehajajo nepopisni občutki tudi vsakega človeka, ki prvič zagleda neizmerno, sinje morje.

Sinje nebo, visoke gore, ter široko morje so najbolj vzvišene podobe stvarjenja, ter v vsakem človeku budijo spomin na veličastvo božjega Stvarnika.

S podvojeno hitrico drči vlak navzdol proti morju, in kmalo smo v Trstu, važnem kupčijskem in pomorskem mestu. V pristanišču nas čaka ena najlepših ladij družbe avstrijskega Lloydja.

(Dalje sledi.)

mesto Ljubljana plačuje tretjino vseh doneskov za deželni šolski sklad. (Poroča posl. Višnikar.)

Filharmoničnemu društvu v Ljubljani se dovoli vsakoletna podpora 300 gld. (Poroča poslanec Murnik.)

Prošnja Ane Hofbauer, vdove deželnega tajnika, se usliši ter se ji tudi nadalje za to leto dovoli izredna podpora 50 gld. (Poroča poslanec Kalan.)

Muzejskemu društvu za Kranjsko se dovoli 400 gld. (Poroča posl. Murnik.) (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 21. aprila.

Nemška sodba o primorskih razmerah.

Včerajšnja dunajska »Reichswehr« poroča o zadnjih oziroma prvih sejah treh primorskih deželnih zborov, isterskega, tržaškega in goriškega, ter podaja pri vsakem popolno nepristransko, zatorej tem bolj žalostno sliko o neznosnih krivicah, ki se gode v teh zastopih slovanskemu narodu, ki je povsodi v ogromni večini. List govori o surovih napadih na slovanske zastopnike ter o nečudenem postopanju napram slovenskemu zastopniku tržaške okolice, potem pa piše doslovno: Nikakor nam ne pride na um, da bi izgubljali kako besedo za zatiranje italijanskega elementa v Primorju; mi cenimo in spoštujemo kulturni pomen Italijanov, toda nikakor pa ne moremo pritrditi, da bi se oropal vseh ustavno zajamčenih pravic slovanski element Primorja, ki reprezentuje pridno, lojalno in cesarju zvesto prebivalstvo. Pravica primorskih Slovanov glede neomejene rabe njihovega jezika in popolne svobode govora v deželnih zastopih se ne sme kratiti niti brutalnim niti umetnim načinom. Načelo enakopravnosti, ki je z italijanaši napolnjena galerija tolikrat in tako hrupno zanikava, mora tudi tukaj priti do svoje veljave, ker to nujno in brezpogojno zahteva politični in socialni razvoj vseh imenovanih dežel. — Naj bi pač navedene besede dunajskega lista našle odmev v merodajnih krogih, da bi ne poslušali samo neresničnih informacij italijanaške klike, marveč ozirali se na vsej črti na dejanske potrebe.

Avstro-Ogerska na Kitajskem. Pred nedavnim smo omenili, da se je tudi v avstrijskih diplomatskih krogih sprožila misel, naj bi tudi naša država malo pogledala na kitajsko obrežje ter tam odprla nov trg našemu blagu. Misel je bila gotovo zelo pametna in so jo pozdravili vsi treznomisleči politiki, dobro vedoč, da bi bila taka pridobitev za avstro-ogersko trgovino in obrt velikega pomena. Vse je bilo zadovoljno s tem načrtom, le naši »prijateljski« zavezniki onstran Litave ne. Mažari so se z vso silo uprli temu načrtu, češ da bi njim pridobitev na kitajskem obrežju ničesar ne koristila, nasprotno bi pa morali prispevati k skupnim stroškom. Take žrtve, piše »Budap. Hirlap«, pa Avstrija ne more zahtevati, razun če nam ponudi zato kako odškodnino. Mi predlagamo torej to-le: Ako mi (!) Avstriji na ljubo priborimo in zasedemo kako kraljestvo na Kitajskem, naj pripada isto samo Avstrijcem, ki naj sami skrbé za njega upravo. Nasprotno zahtevajo Mažari pravico, da se priklopi Dalmacija, Bosna in Hercegovina mažarskemu kraljestvu, da se te dežele zopet združijo z deželami krone sv. Štefana. Kako predrzna je ta zahteva, pač ni treba omenjati.

Dijaški nemiri v Rusiji. Odkar se je pričela znana dijaška stavka na vseučiliščih v Petrogradu, Moskvi in drugod, ustavljenih je bilo za nekaj mesecev več ruskih časopisov, ali pa ne smejo objavljati nikakih poročil o dijaškem gibanju. Vsled tega so vsa došla poročila o tej zadevi tako površna, da si na njih podlagi ni mogoče ustvariti nikake prave slike. Iz poročil, ki so jih dobili nekateri dunajski listi po posebnih ovinkih, je posneti, da se je stavka razširila večinoma na vse višje učne zavode v Rusiji, moške in ženske, da je izključenih več sto dijakov, zelo mnogo pa prognanih v domovino ali druge kraje. Policija in vojaštvo sta neprestano na nogah. Vojaška oblast se sicer nerada vtika v to gibanje, toda prisiljena je in delati mora, kar jej zapovedo v Petrogradu.

Severoameriška zveza — vojaška država. Ta naslov na prvi pogled sicer ni primeren za zjedinjene države severne Amerike, kajti dose-daj je veljala ta državna skupina za vzgled onim

državam, ki izhajajo takorekoč brez militarizma. Toda v resnici temu ni tako, kajti akoravno se ameriška stalna armada, ki broji sedaj 100.000 mož, n. pr. nikakor ne da primerjati z nemško armado, je vendar ameriški vojaški pokojninski proračun znatno večji od nemškega vojaškega proračuna. V letu 1897 je stalo Amerikane vzdrževanje 27.500 vojakov nad 23 mil.; na 100.000 mož pomnožena armada bo zahtevala nad 100 milijonov dolarjev. Poleg tega teži Amerikane breme, ki ga prebivalstvo drugih dežel ne pozna. Minulo leto so morali namreč izplačati do 140 milijonov pokojnine, katero svoto bo pa zadnja vojska s Španijo pomnožila še za dobrih 20 milijonov.

Cerkveni letopis.

Misijon v Zagorju.

Pretečen teden bil vam je za Zagorsko faro čas sreče, čas vstajenja in preropenja, čas obilnega blagoslova božjega, obhajali smo sv. misijon. Vodili so ga gg. frančiškani: P. Efreim s Trsata, P. Emilijan iz Pazina in P. Salez iz Ljubljane.

Že vvodni govor v soboto dne 8. aprila zvečer privabil je toliko poslušalcev, da je bila prostorna cerkev napolnjena. Možje in žene, mladeniči in dekleta so takorekoč tekmovali med seboj. Saj so pa tudi stvarne, prepričevalne in goreče besede misijonske zaslužile obilo udeležbo. Da je sv. misijon tako lepo vspel in mnogo blagoslova donesel, k temu pripomogel je posebno tudi Presvetli gospod knez in škof, ki je že v petek došel in neutrudno od jutra do večera deloval v spovednici v dušni blagor svojih ovčic. Ko se je pa razširila vest, da bode v nedeljo ob 10. uri dopoludne sam pridigoval, privrelo je ljudstvo od blizu in daleč, da je bila prostorna cerkev natlačeno polna in jih je še moralo mnogo zunaj ostati. »Jaz sem dobri pastir; dobri pastir dá življenje za svoje ovce«. Kolika sreča, koliko veselje vseh poslušalcev, ko smo zrlí v dobrega svojega višjega pastirja, ki nas je vnmel s prepričevalno besedo in krščansko gorečnostjo k ljubezni do božjega Srca, dobrega pastirja Jezusa, ki je Sin živega Boga. Kako miloproseče in ljubeznipolne so bile besede, s katerimi je svaril vernike pred grabljivimi volkovi. Videlo se je iz vsega govora, da so bile Prevzvišenemu živo pred očmi besede nedeljskega evangelija: »Imam še druge ovce, katere niso iz tega hleva; tudi tiste moram pripeljati, in bodo moj glas poslušale, in bo en hlev in en pastir.« Resnično! Marsikatera zgubljena ovčica, ki je že leta in leta tavalá po slabih pašnikih, se je te dni vrnila na pravo pot in zadočila mir vesti. »Bili ste kakor zgubljene ovce; zdaj pa ste se obrnili k pastirju in škofu svojih duš«, te Petrove besede nedeljskega berila so gotovo umestne za mnoge udeležence.

Čez vse veličasten pa je bil sklep sv. misijona. Bila vam je to veličastna manifestacija poživljenega duhovnega življenja in katoličanstva v Zagorju!

Presvetli vladika je osebno vodil slovesni spreved, ki je spremljal Sina živega Boga v zakramentu sv. R. T. resnično pričujočega.

Nestete vrste mož, žena in nedolžne mladine so se pomikale pred in za presv. R. T. v najlepšem redu. Podružnice, steklarji in šolarji z banderi, rudniška godba, 180 udov bratovščine Sv. R. T. s svečami, 50 belo oblečenih deklic in skoro toliko mož s svečami, so povelicevali slovesni spreved.

Kaj tacega Zagorje še ni videlo, dasi se je vse to zvršilo brez priprav, kajti v soboto bilo je deževno vreme in nismo dosti upanja imeli, da se bo procesija vršila. V največje veselje vseh pa je Gospod v nedeljo naredil najlepši dan. Da tisti, ki je rekel: »Non serviam«, ni mogel mirno gledati, kako se ruši njegova s tolikim trdom sezidana trdnjava, ampak je nagajal po svojih služabnikih, je naravno. Srbe me prsti, da bi popisal njegovo onemoglo demonstracijo, pa je škoda črniti. Strast je slepa!

Prepričani smo, da bo sv. misijon rodil obilo sadu, da je rešil mnogo duš. Ta zavest, to prepričanje naj bo plačilo za ves obilen trud, Vam naš dobri pastir, Presvetli in Prevzvišeni gospod knez in škof, ki ste nesli seboj srca naših kmetov in delavcev, in Vam preč. gospodje misijonarji. — Srčna zahvala tudi vsem sosednjim gospodom, vzlasti gospodu dekanu šmartinskemu, ki so s svojo udeležbo k slovesnosti mnogo pripomogli.

Vsa čast tudi vrlim možem, ki se niso bali zasramovanja, ampak so nevsirašeno svetili Najsvetjšemu!

Po končanem sv. opravilu so se Prevzvišenemu poklonili in zahvalili: cerkveni ključarji, predstojništvo ržiške občine z županom Klobučičem, deputacija zagorskih kmetov, v katerih imenu je Presvetlega krepko nagovoril posestnik Hrastelj, novi odbor »kat. del. društva« s predsednikom delavcem Kodrom. Gospod. Z. Müllerjeva je podala kot skromen spomenik na Zagorje šopek Prevzvišenemu, gospodična L. Jugovarjeva pa gg. patrom.

V prijetnem in hvaležnem spominu bo gotovo ogromni večini faranov ostal pretekli teden za čast božjo tako vneti gg. patri in apostolski naš vladika, za katerim kličemo: Bog Vas nam ohrani! — Na svidenje v avgustu ob priliki sv. birme!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 21. aprila.

(Volilni shod) bode prihodnjo nedeljo, 23. t. m., ob 1/2 10. uri dopoludne v veliki dvorani »Katoliškega Doma«. Volilci, katerim je blagor našega mesta pri srcu in so s sedanjim gospodarstvom na magistratu nezadovoljni, naj pridejo v najobilnejšem številu.

(Katoliško društvo za delavke) v nedeljo dne 23. t. m. ne bo imelo zabavnega večera v »Katoliškem domu«, kakor je bilo napovedano, pač pa drugo nedeljo dne 30. t. m. ob 7 1/2. uri zvečer.

(Štaterski deželni zbor) je imel včeraj 19. sejo. Kulturni odsek je predložil poročilo o posl. Žičkarja predlogu glede uravnave Sotle. Posl. Mayr je utemeljeval svoj predlog, naj se zabrani uvoz svežega sadja iz Amerike. Posl. dr. Dečko je utemeljeval predlog glede ustanovitve slovenske meščanske šole v Št. Juriju ob južni železnici. Govornik je mej drugim naglašal, da so Slovenci glede meščanskih šol vedno prezirani. Slovenci s to šolo ne mislijo na slavizacijo, ker hočejo, da se v meščanski šoli poučuje tudi v nemščini. Dolžnost je dež. zbora, da skrbi tudi za kulturne potrebe slovenskega prebivalstva in da gine ono mnenje, kakor da bi za Slovence v Gradcu imeli le gluha ušesa in zaprte žepe. Govornik predlaga, naj se njegov predlog izroči učnemu odseku. Za predlog glasuje 20 poslancev, proti predlogu tudi 20, in tako je bil po poslovnem redu predlog »a limine« odklonjen. Nemška večina torej niti toliko ni pravična nasproti Slovincem, da bi bili predlog vsaj odseku izročili v poročanje. — Graški mestni občini se dovoli novo posojilo v znesku 1.100.000 v pokritje izrednih stroškov v l. 1899. Za razširjenje deželne blaznice v Feldhofu se dovoli 80.000 gld.

(Novi provincijal minoritov) avstro-ogerske provincije je o. Janez Nep. Pix, rojen l. 1864 na Češkem.

(»Volk pride!«) Iz Celovca, dne 20. aprila: Koroški se prerokuje posebno zveličanje in iznenadenje. Glasoviti kričar Wolf pride, da vnema Nemce zoper Slovence in še s posebnim namenom, da dr. Lemišu na ljubo izpodriva tla dr. Steinwendru. Govoril boče dne 3. maja v Beljaku in dne 4. maja v Celovcu. Kakšen vtis bode napravila Volkova pridiga na koroške ovčice — vedremo!

(Koroški novičar.) V Vetrinju ob Celovcu je umrl dne 11. t. m. posestnik tamošnjih fužin, g. Maks vitez Moro, star 83 let. Kako je bil čislán, pokazal je velikanški pogreb. — Veliki zvon je počil v župnijski cerkvi v Malteinu na Zgornjem Koroškem. Zvon je bil zavarovan pri društvu »Unio catholica« in vsled tega cerkev ne bo imela nobene škode. — Mlekarska zadruga v Ziljski Bistrici je začela delovati dne 4. t. m. — V Šmohoru je dne 9. t. m. utonil 4letni sin pisarja Soma. — Cesar je pomilostil Notburgo Pirker, katero so obsodili celovski porotniki dne 12. decembra m. l. na smrt, ker je umorila svojega 7 letnega sina. Obsojena je na 18 letno ječo. — Delavsko društvo v Prevaljah ima prihodnjo nedeljo, dne 23. t. m. shod v Prevaljah.

(»Proč od Rima!«) S Koroškega: Tudi tú se razširja Schönerer-Wolfov klic »Proč od Rima!« in pri naših nacijonalcih našel je že precej odmeva. V Beljaku je prestopilo več ljudij k luterovski veri, med njimi več uradnikov c. kr. dr-

žavnih železnic. Nemškonačionalni naši listi s elastjo podpirajo leto protikatoliško in protiaustrijsko gibanje.

(Iz Celovca) dne 20. aprila: »K. Z.« poroča iz vojaških krogov, da bode nadvojvoda Jožef Avgust, c. in kr. nadporočnik, prestavljen k huzarskemu polku v Celovec. Nadvojvoda Jožef Avgust je sin nadvojvode Jožefa. Poročen je s princezino Avgusto, hčerjo nadvojvodinje Gizele.

(Iz celovške škoflje.) Na župnijo Rožek je prezentovan č. gosp. Karol Hüttner, župnik na Ojstrici. — Č. gosp. J. Jörer, župnik v Motnici, stopi v stalni pokoj. — Č. g. Fr. Läufer, kaplan v Zagorici, je prestavljen v Zgornjo Belo. — Na župnijo v Moričah je prezentovan č. g. J. Palle, župnik v Dolu. — Č. g. provizor Val. Limpel je prestavljen iz Rožeka na Ojstrico.

(Stavbeno delovanje v Ljubljani) bo to leto srednje živahnosti. Novodograjena poslopja so pričeli ravnokar ometavati. Laških delavcev je do zdaj prišlo semkaj nad 1600, a jih je mnogo moralo oditi dalje, ker ni za vse dela. Na Rimski cesti se koplje temelj za novo hišo dr. Fr. Munde. Pri nuskem župnišču so vpostavili lična »slepa okna«, oziroma šaluzije. Poslopje višje gimnazije bo do pričetka šolskega leta 1899/1900 popolnoma dovršeno in za otvoritev pripravljeno. Do jeseni zgotovljena bo tudi nova vojaška bolnišnica v Vodmatu. Sicer se bode novih poslopij razmeroma malo zgradilo, pač pa se bo regulacija mesta na več krajih morala nadaljevati, zlasti na Sv. Petra cesti i. dr.

(Glasbenik Perosi.) Tudi v nekatere naše liste je zašla novica, da namerava sloveči italijanski glasbenik duhovnik Perosi »izstopiti iz duhovskega stanua«, to se pravi, izstopiti iz katoliške cerkve. — O tem piše pariški »Gaulois«: Pri neki prijateljski večerji, katero je napravil dunajski nuncij Perosi-ju na čast, se je abbé Perosi bridko pritožil proti novici, katero je razbomnal neki list, da on hoče zapustiti duhovski stan. Jeden obmiznikov, grof Eckenstein, ga vpraša, ali je sploh kak povod, da se je mogla razširiti ta novica? — »Nobenega, prav nobenega,« je dejal Perosi. »Nikdo namreč bolje ne ve, nego jaz sam, da moram v veliki meri vspehe svojih glasbenih del pripisovati temu, da sem duhoven. V duhovništvu in v veri nahajam jaz zato najkrepkejšo podporo. Živa moja krščanska vera mi je ustvarila hrepenenje po vzvišenem idealu. Zato izjavljam, da je neizmerno razžaljivo za moj značaj, tudi le domnevati, da bi mogel kedaj biti toliko nehvaležen, da bi zapustil sveto cerkev, ki je bila vsikdar tako radodarna z dobrotami in tolažili.« — Morda listi, ki so objavili nasprotno vest, sporočé kaj svojim čitateljem o teh Perosi-jevih besedah.

(V Ormožu) bode prihodnji ponedeljek premiozni gosp. knez in škof mariborski blagoslovil bolnišnico križkega reda ob navzočnosti nadvojvode Evgena, ki se s posebnim vlakom pripelje do Velike Nedelje in potem z vozom v Ormož. Za to slovesnost se delajo velike priprave.

(Umrl) je v Mariboru g. Peter Irgolič, nadučitelj na tamošnji kolonijalni šoli. N. v m. p.!

(Razpisane dijaške ustanove.) Za drugi tečaj tekočega šolskega leta so z rokom do 15. maja razpisane naslednje dijaške ustanove: 1. Blaža Blaznika letnih 40 gld.; pravico do nje imajo ustanovitelji sorodniki, potem pa dijaki iz selške župnije od ljudske šole nadalje na vseh učnih zavodih. — 2. Drugo mesto Frana Demscharja ustanove letnih 57 gld. 75 kr.; prositi morejo za njo dijaki rojeni v Kranju od I. gimn. razreda nadalje. Podeljuje jo kranjsko cerkveno predstojništvo. — 3. Gašperja Glavatz-a ustanova letnih 40 gld., ki more biti podeljena potomcem ustanovnikovih bratov in sestra, pričenski z ljudsko šolo nadalje za vse učne zavode. — 4. Prvo in drugo mesto Jurija Gollmayerja ustanova po 108 gld. 40 kr. Pravico do nje imajo dijaki z Gorenjskega in je prošnje nasloviti na knezoškofijski ordinarijat. — 5. Tretje mesto Ivana Kallistra ustanove letnih 251 gld. Podeliti se more ljubljanskim srednješolskim dijakom, rojenim v postojnskem sodnem okr. ali pa ljubljanskim dijakom iz Kranjske sploh. — 6. Prvo in drugo mesto Matije in Friderika Kasteliza ustanove letnih 30 gld. Pravico do nje imajo dijaki od ljudske šole nadalje, ki so v sorodu ustanovnikoma, posebno s priimkom Kasteliz, sicer pa dijaki sploh. Prošnje sprejema sedaj deželno sodni svetnik Ivan

Castelliz v Gradcu. — 7. Prvo in drugo mesto Matije Kodellove ustanove po 54 gld. 60 kr. Podeliti se more samo ustanovnikovim sorodnikom iz hiš št. 19 in 20 v Dupljah pri Vipavi. — 8. Simona Kosmača ustanova letnih 91 gld., katero more podeliti knezoškofijski ordinarijat samo potomcem ustanovnikovih bratov Franca, Ivana, Jakoba, Antona in Urbana Kosmač, in sicer od 4. ljudsko-šolskega razreda nadalje. — 9. Drugo mesto Andreja Kršna ustanove v znesku 91 gld.; pravico do nje imajo gimnazijci od 5. razreda nadalje in bogoslovci, ki so v sorodu ustanovniku ali pa sploh meščanski sinovi iz Ljubljane, Kranja in Zgor. grada. Prošnje je nasloviti na knezoškofijski ordinarijat. — 10. Klemen Tedeja grofa Lanthierija ustanova letnih 79 gld. 80 kr. Pravico do te imajo revni dijaki iz Vipave od 3. ljudsko-šolskega razreda dalje, ki so dobili v npravnosti najboljši red. Prošnje sprejema vipavski dekan. — 11. Župnika Ivana Marinko ustanova za njegove sorodnike, ob njih pomanjkanju pa sploh za dijake iz dobrovske župnije. Podeljuje jo župnik na Dobrovi. (Konec sledi.)

(Iz Velenja) se poroča, da ostane železniška proga Celje-Velenje deželna, oskrbovala pa jo bode južna železnica. V Velenju bodo kolodvor razširili.

(V Gor. Radgoni) je pri občinskih volitvah zmagala nemškutarska stranka. Z nasprotniki so volili štirje slovenski učitelji in uradniki pri okr. sodišču.

(Vojaških novincev) za spodnještajerski pešpolk šte. 87 so letos odbrali 891 novincev za redno službo, 176 za nadomestno reservo. Pri naboru je bilo 4630 mladeničev.

(Društvo za varstvo ptičev) se snuje v Ljubljani. Društvena pravila so že potrjena.

(Prememba posesti.) Posestvo dr. Kautschitscha v Sevnici sta kupila gg. Fr. Hren v Ljubljani in Mat. Hočevnar v Vel. Laščah.

(Cirkus Henry) pride koncem tega meseca v Ljubljano in bo dajal predstave v Lattermannovem drevoredu.

(Hrastovih dag) se je meseca marca izvozilo iz Trsta 66.352, z Reke 3.589.230 komadov.

(Smodnik za streljanje proti toči.) Štajerski deželni odbor opozarja občine, okrajne zastope in kmetijske podružnice, da morejo pri deželnem odboru naročati za znižane cene smodnik za streljanje proti toči, in sicer v zabojih po 25 kg. ali v sodčkih po 112 kg. Naročila naj se dpošiljajo dva ali tri tedne preje, da se more odpošiljatev o pravem času izvršiti.

(Streljanje proti toči.) V Milanu izhajajoči list »La Lombardia« poroča, da je ravnatelj kmetijske šole v Bergamu, profesor Tamar, minulo poletje bival na Štajerskem in se ondi prepričal o koristi streljanja proti toči. Vsled tega so nekateri italijanski vinogradniki iz Celja naročili topiče.

(Ustanova.) Veletržec na Reki, gospod Josip Gorup, je povodom petdesetletnice vladanja presvetlega vladarja predvčeraj pri tukajšnji dež. vladi izročil 30.000 gld. za ustanovo, iz katere naj se podpirajo trgovinski akademiki slovenske narodnosti. Ustanovila se bodo štiri mesta po 300 gld.

(Tatovi.) V noči na 19. aprila so neznani tatovi vlomili skozi okno v prodajalnico g. Antona Butina iz Banjaloke šte. 2, kateremu so odnesli okoli 500 gld. denarja, 6 hlebcev belega kruha, 1 kolobar tobaka, 5 klg. slanine, nekaj kilogramov kave, 5 prstanov in 1 uro. Za druge male stvari se ne vé natanko. Denar so odnesli v gozd s predalcem vred, ki so ga potem na mestu pustili. Bili so baje cigani, ki se vedno klatijo po kočevskem okraju.

(Iz istrskega deželnega zbora.) Iz Kopra, 18. aprila. V današnji drugi seji se je že pokazalo, kje zboruje istrski deželni zbor in kdo ima prav besedo v tem zastopu dežele, ki je po ogromnem delu prebivalstva slovenska. Isti duh, iste osebe — razun dveh umrlih — v zbornici, dasi drugo, a ne drugače, občinstvo na galeriji in ista znamenja, da bode tudi v tem zasedanju potekel čas v znamenju nasilstva. Na dnevnem redu te seje sta bili predlogi o preložitvi deželnega zbora iz Poreča v Pulj in okrožnega sodišča iz Rovinja v Pulj. Prva točka se je na predlog laškega poslanca Bubbe izročila posebnemu odseku v pretres in poročilo. O teh zakonskih preosnovah se bode razpravljalo še tekom tega zasedanja.

Druga točka dnevnega reda je bila dopolnilna volitev za Piran, pri kateri volitvi je bil izvoljen mesto umrlega Nikole Venierja neki Ventrella, in pa dopolnilna volitev za mestno skupino Pazin-Labinj-Plomin, pri kateri volitvi je bil izvoljen mesto umrlega dr. Constantinija istega sin Constantini mlajši. Glede te volitve je predlagal dr. D. Trinajstič v imenu svojih tovarišev, da se akti o tej volitvi izroče posebnemu odseku sedmerih članov v proučevanje nasproti dr. Scampichiu, ki je zahteval, da se ti spisi ne izroče posebni komisiji, marveč politično ekonomični komisiji, ki pa je že konstituirana. Ko je dr. Trinajstič jel utemeljevati svoj predlog, seveda v hrvatskem jeziku, je nastal takoj hrup na galeriji. Gori zbrano lahonsko ljudstvo je začelo kašljati, prerivati stole in po malem tudi zvižgati. V tej zbornici sta dve galeriji, ena je na desni, druga na levi strani zbornice. Dezelni glavar, znani mehki gospod dr. Campitelli, je mirno in krotko svaril galerijo, da bodi mirna, a ker ni pomagalo, je moral dati izprazniti zaporedoma obe galeriji. Dr. Trinajstič je med hrupom opozarjal vladnega zastopnika, naj konstatira, da predsednik zbornice ne varuje dovolj svobode njegovega govora, galerija pa je tulila, naj neha, ker da ga ne razume (v Istri naj bi prašal zastopnik večine naroda, ako ga pest fakinov na galeriji zbornice razume, daleč smo!). Predno je Campitelli dal izprazniti galeriji, je še namižekoval iste in naposled — menda samo radi navzočega vladnega zastopnika — dal isti izprazniti. Dr. Trinajstič je na to prašal predsednika, ako ima pravico govoriti in pa ako mu tega prava noče varovati, da se mora sklicevati na vladnega zastopnika. Na to je glavar Campitelli šinil po konci in zaklical Trinajstiču, da je tu on, Campitelli, gospodar in da se ima samo z njim govoriti. Z galerije doli pa so vrnivši se Lahoni kričali, da mora govoriti italijanski. Vrnivša se galerija je začela še huje ko prej kričati, zvižgati in tuliti, kar je izvabilo pri deželnem glavarju sledeči vzklik, ki ga je zabrusil Trinajstiču: »glejte, to ste hoteli, ali razumete zdaj?« Trinajstič na to: jaz imam besedo in bom govoril, na kar se je jela odstranjevati lahonska večina in je galerija nadaljevala svoje pojave lahonske izomike. To je bila druga seja istrskega deželnega zbora v Kopru. In človek je že na tej seji dobil utis, kakor da se ima zastopnike našega naroda za hudodelce, proti katerim je dovoljena vsakoršna surovost. Kdor posluša to lajanje nad našimi poslanci, to zadiranje deželnega glavarja, se mora vprašati: kaj pa so naši zastopniki hudega storili. Naš narod tvori ogromno večino v Istri in njega zastopniki so postavno izvoljeni poslanci v deželnem zboru istrskem. Deželni glavar in vladni zastopnik pa se nimalo ne brigata za cesarjevo sporočilo do istrskega deželnega zbora, da bi postavila na galerijo žandarje. Ali smatrata cesarjevo sporočilo za — prazno frazo?

(Izgnan Italijan.) Iz Trsta so zopet pognali sumljivega Laha, po imenu Umberto d'Osma. — »Piccolo« se pa jezi nad krutostjo avstrijskih oblastij, da ne pusté ubogim bratcem tržaske polente. Seveda je to hudo, a kaj se hoče, saj bi tudi italijanske oblasti smele izganjati avstrijske podanike, ako bi prihajali tja v taki lastnosti, ali pa — ako bi sploh prihajali v lačno Italijo.

(Prismojenost Garibaldincev.) V Trstu žalujejo mladeniči člani razpuščenega in ne zopet potrjenega društva »Lega dei giovani«. Nosijo žaljne ovratnice s črnim ovite in v istej glavo Garibaldijevo. Ti ljudje bodo kmalu zreli za prebivalce — na luni.

Društva.

(Pevsko društvo »Adrija« v Barkovljah.) Vabilo na koncertni večer s petjem, glasbo na lok, igro in prosto zabavo, katerega priredi pevsko društvo »Adrija« v Barkovljah v nedeljo, dne 23. aprila t. l. v veliki stekleni dvorani »Narodnega doma« v Barkovljah. — Začetek točno ob 1/2. uri zvečer. — Vstopnina k veselici 20 kr., sedeži prve vrste 20 kr., druge vrste 10 kr. — Čisti dobiček je namenjen v pokritje stroškov za novo društveno zastavo. K obilni udeležbi vabi odbor.

Telefonska in brzojavna poročila.

Celje, 21. aprila. Celjsko okrožno sodišče je oprostilo nemško-nacionalne hujskače Oechs-a, Dulo, Zangger-ja, Sager-ja, Rziha,

Teschmana, Neu-e in Petza, ki so napadali Slovence pri slovenski slavnosti v Celju.

Dunaj, 21. aprila. Pri kapiteljski seji zastopnikov reda minoritov je bil izvoljen P. Alfonz Svet za gvardijana v minoritskem samostanu v Ptuj.

Dunaj, 21. aprila. Grof Hohenwart je nevarno zbolel na prsni bolezni. Profesorja dr. Chiari in dr. Ruben sta se izjavila, ko sta preiskala bolnika, da je bolezen nevarna.

Dunaj, 21. aprila. Grof Hohenwart je prišel iz Merana na Dunaj, kjer se mu je bolezen shujšala. Zdravniki pravijo, da ima kroničen katar v grlu. „Vaterland“ danes poroča, da je grofu nekoliko bolje. Grof Hohenwart je sedaj v 76. letu.

Trst, 21. aprila. V Rovinju je bil za župana izvoljen drž. posl. Bartoli.

Pulj, 21. aprila. Železniški minister Wittek in pravosodni minister Ruber sta došla včeraj popoldne z Dunaja in se potem odpeljala v Dalmacijo.

Praga, 21. aprila. „Narodni Listy“ napovedujejo nov jezikovni zakon v onem smislu, kakor je to glede Češke določil grof Thunov odlok, da bo namreč Češka razdeljena v pet jezikovnih okrajev.

Praga, 21. aprila. Blizu sto deželnih poslancev se je podalo pod vodstvom višjega deželnega maršala kneza Lobkovic v Kutnogo, da si ogledajo zgodovinsko znamenite stavbe, katere so v zadnjem času popravili na državne in deželne stroške. Pri banketu je bilo več politično važnih govorov. Govorili so poslanci: Engel, Pacak, Herold, Lobkovic in Adamek.

Praga, 21. aprila. V Jurjevem dolu je pričelo stavko nad 200 tkalcev, ki zahtevajo povišanje plače in prost 1. maj.

Opava, 21. aprila. Kardinal Kopp je v Weidenau kupil hišo za vstanovitev bogoslovnega semenišča.

Levov, 21. aprila. V Varšavi so zaprli poljskega zgodovinarja profesorja Korceva. Ta dogodek je v zvezi z dijaškimi izgredivi.

Budimpešta, 21. aprila. Na predlog ministerskega predsednika se je sklenilo, da danes in jutri ni zbornične seje. V ponedeljek se vrši samo formalna seja.

Pariz, 21. aprila. „Agence Havas“ poroča iz zanesljivega vira, da bo poročilo o Dreyfusovi pravdi dovršeno še le zadnje dni tekočega meseca. Rzsodba se more toraj izvršiti še le v prvem tednu maja. Govori se, da je velika večina svetnikov kasacijskega sodišča proti reviziji.

Berlin, 21. aprila. Zvezni svet je dovolil, da se ženske smejo vdeleževati skušenj zdravniških in lekarniških.

Lutih, 21. aprila. Vlada je dovolila svetovno razstavo v letu 1903. — Stavka delavcev v premogokopih se nadaljuje.

Washington, 21. aprila. V kratkem odrine 14.000 mož redne armade na pomoč armadi generala Otisa v Manilo.

Washington, 21. aprila. Nemški in ameriški komisarji so danes odpotovali proti samoaskim otokom.

Umrli so:

18. aprila. Frančiška Frelj, uradnika žena, 28 let, Mestni trg 23, otrpnenje srca.

20. aprila. Gregor Terdina, poslovodja, 58 let, Dunajska cesta 35, kap. — Jožef Sterbenc, umir. duhovnik, 84 let, Rožne ulice 17, kap.

V bolnišnici:

18. aprila. Jožef Benčan, dninar, 60 let, pljučni emphysem.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m., srednji zračni tlak 736,0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24. urah v mm
20	9 zvečer	731,5	8,6	sl. sever	poloblačno	
21	7. zjutraj	732,6	6,7	sl. svzh.	jasno	9,5
	2. popol.	732,5	16,8	sl. jzah.	pol oblač.	

Srednja včerašnja temperatura 11,5°, normale: 10,5°. Ob 9. uri zvečer imel je mesec obroč okolu sebe.

Zahvala.

391 1—1

Za vse dokaze srčnega sočutja, izkazane nam o bridki izgubi preljubljene nepozabne gospe

Fani Frelj roj. Kobilca

izrekamo vsem prijateljem in znancem najpriskrbenjšo zahvalo. Zlasti bodi dostojna zahvala vsem gospodom in gospem za lepe vence in šopke, za ustno in pismeno izrečeno sožalje in za udeležbo pri pogrebu.

Žalujejoči ostali.

Kemične barve za sobne slikarje, **zemeljne barve** za zidarje ima trdka **BRATA EBERL** v Ljubljani, Franciskanske ulice, v največji izberi v zalogi. — Cene so nizke. 228 14 11—2

Nove lurske Šmarnice so izšle ter stanejo v „Katol. Bukvarni“ v Ljubljani v polusnji 90 kr., v celo usnji 1 gld., v celousnji z zlato obrezo 1 gld. 20 kr. Po pošti poslane 5 kr. več.

Slovenci,
pristopajte k
„Naši straži“!



Severonemški Lloyd v Bremi.

866 30—20

Od vis. c. kr. ministerstva vsled ukaza dné 7. maja 1894, št. 5373 dovoljen.

Brodarstvo poštih brzoparnikov do Novi-Jorka:		Brema - Sev. Amerika.	
Do Novi-Jorka.		Do Novi-Jorka.	
Iz Brema vsak torek in soboto zvečer.		Do Monteideo.	
Iz Southamptona dotakniviši se ev.		Do Buenos-Ayres.	
Cherbourga vsako sredo in nedeljo		Do Kitajskega.	
Iz Genove dotakniviši se Neapola		Do Japonskega.	
via Gibraltar dva ali trikrat na mesec.		Do Kitajskega.	
Brema - Vzhodna Azija.		Do Kitajskega.	
Do Kitajskega.		Do Kitajskega.	
Brema - Avstralija.		Do Kitajskega.	
Do Kitajskega.		Do Kitajskega.	
Adelaide, Melbourne, Sydney.		Do Kitajskega.	

Glavni zastopnik v Ljubljani: **Edvard Tavčar.**

Kupuje in prodaja vse zdolej zaznamovane efekte in druge vrednostne listine po dnevnem kurzu.

BANKA Makso Veršec
v LJUBLJANI.

Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev. Giro-konto (hranične vloge v tek. računu), obresti od dné do dné po 4 1/2 %. Poštno-hranilnične položnice na razpolago.

Dunajska borza.

Dnó 21. aprila.		Dnó 20. aprila.		Kreditne srečke, 100 gld.	
Skupni državni dolg v notah	100 gld. 85 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	171 gld. 50 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	172
Skupni državni dolg v srebru	100	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	157	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20
Avstrijska zlata renta 4%	119	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	195	Rudolfove srečke, 10 gld.	28
Avstrijska krona renta 4%	100	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98	Salmove srečke, 40 gld.	85
Ogerska zlata renta 4%	119	Tisne srečke 4%, 100 gld.	138	St. Genois srečke, 40 gld.	84
Ogerska krona renta 4%	97	Dunavske vravnave srečke 5%	129	Waldsteinove srečke, 20 gld.	60
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	918	Posojilo goriškega mesta	112	Ljubljanske srečke	24
Kreditne delnice, 160 gld.	355	4% kranjsko deželno posojilo	98	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	152
London vista	120	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	97	Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3370
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	Prijoritne obveznice državne železnice	217	Akcije tržaskoga Lloydja, 500 gld.	456
20 mark	11	južne železnice 3%	178	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	56
20 frankov (napoleonodor)	9	južne železnice 5%	124	Splošna avstrijska stavbinska družba	107
Italijanski bankovci	44	dolenjskih železnice 4%	99	Montanska družba avstr. plan.	241
C. kr. cekini	5			Trboveljska premožarska družba, 70 gld.	192
				Papirnih rubljev 100	127

Nakup in prodaja vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulanična izvršitev naročil na borzi.

Monjarnična delniška družba
„MERCUR“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svati za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.